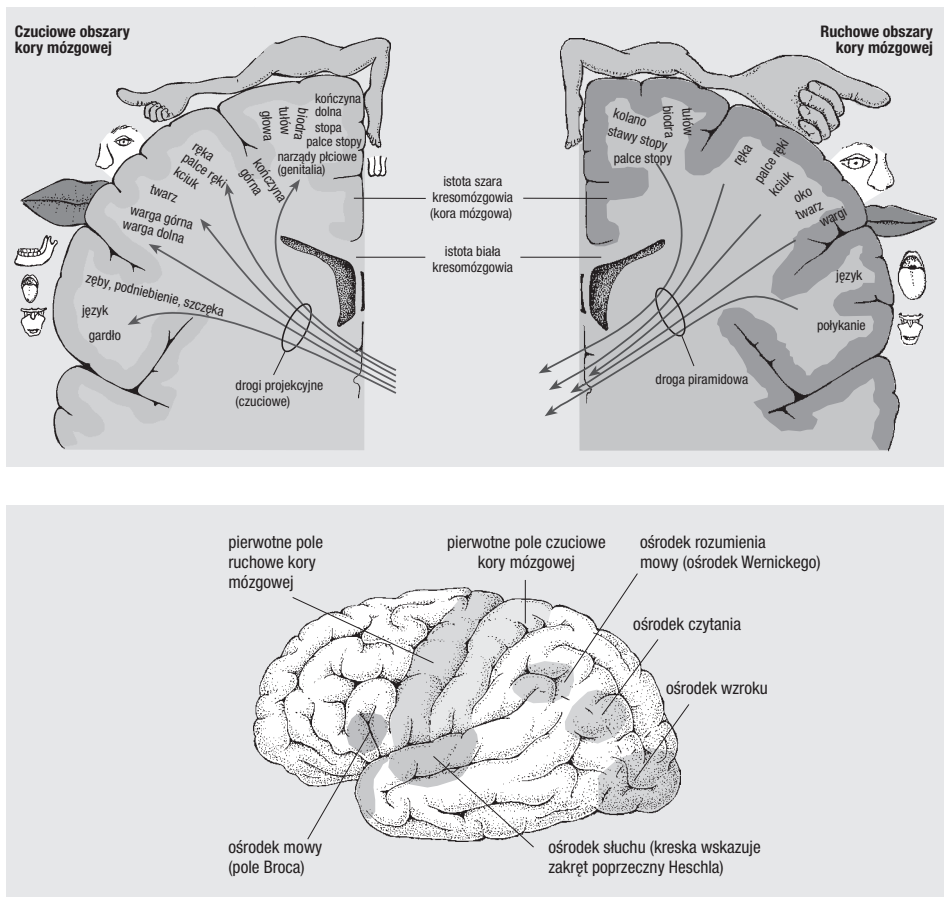

Normalny i możliwie wczesny rozwój somatosensoryczny dziecka jest konieczny do właściwego przebiegu procesu „mapowania” w centralnym układzie nerwowym, ponieważ w przeciwnym razie możliwe jest jedynie zapamiętywanie ograniczonego zakresu doświadczeń z życia.

Nabyte w ciągu pierwszych 12–18 miesięcy życia wzorce ruchowe są tzw. wzorcami bazowymi, ponieważ tworzą one podstawę dla późniejszego rozwoju. Zostają one wykorzystane, bez ich przemyślanej i całkowitej świadomości w zależności od woli, celowo postępując.

W ciągu pierwszych 4 tygodni życia po urodzeniu silne przodopochylenie miednicy i prymitywne odruchy występują u dziecka wskazywając na elementy rozwoju filogenetycznego (zob. podrozdz. 3.2). Przodopochylenie miednicy i prymitywne odruchy ulegają wyparciu w miarę wykształcania się wzorców ruchowych. Prawidłowo rozwija się

Ryc. 2.3 *Homunculus*